

'జటా తీటా హద్ద గద్ద గల్లలాట పట్టు
పావకే ... ఎవరూ?'

"వందయ్యోవ్! నీగోల! దారి
డ్డంలే!"

"ఎవరూ డింబకా నువ్వు?"

"డింబకా! నీ తోకా నీవీణా —
ందు నువ్వెవరో చెప్పు!"

"ఓరి డింబకా! ఎంత అహంసీకూ!
వణ విరచిత శివస్తోత్రం వినలేని బధి
కా ... అదలా ఉంచు ఎక్కడి
కా ... ?"

"ఓహో తమరా బ్రహ్మచారి
ంగవా? అందుకే ఆ రచయిత్రీ
కురి గురించి అలా రాసింది?"

"ఎవరా రచయిత్రీ? నా గురించి

"మీరు శృంగార రసలేశమూ లేని
నీరసులట! మీ గానంలో జాత్తిగా సర
సం లేదట! మిమ్మల్ని చూస్తూ చూస్తూ
వ ఆడదీ వరించలేదట! అందుకే పాపం
బ్రహ్మచారిగా వుండిపోయారట!"

"అలాగా వాయనా! ఆలోచించాల్సిన
విషయమే! మూడు యుగాలుగా బ్రహ్మ
చర్య వ్రతం పాటిస్తున్నాను. కానీ
ఎవరూ అంతమాట అనడానికి సాహ
సించలేదు. నన్ను ఆ రచయిత్రీ దగ్గిరకు
తీసుకెళ్తావా?"

"ఎందుకూ?"

"ఎందుకేమిటి నాయనా! కామశాస్త్రం
నేర్చుకుంటాను."

"ఈ వయసులో ఇంకానీకు...?"

"అయ్యో అదేంమాట! ఆ రచయిత్రీ
అంత మాట నన్నే అన్నదంటే ఆమెకు
వీవయసు వారికై నా కామశాస్త్రం బోధించే
విజ్ఞానం ఉన్నదన్న మాటే!"

"సరే పదవయ్యా నీ తోకా
నువ్వునూ!"

"ముహూర్ ముహూర్ నినింప నిర్జరి
భూత ..."

"అబ్బబ్బ ఆపవయ్యా గోల! నీ సం
గీతం కంటే నీ తోకే నయం!"

"ఇంకెంత దూరం నాయనా!"

"ఇదుగో! ఇదే ఇల్లు! స్వామీ మరో
విషయం ఆమె మీ గురించే కాదు తోటి
రచయిత్రుల గురించి కూడా కటుకడలు

“తప్పకోండి: తప్పకోండి: ఎవరు మీరు ఇంట్లోకి జొరపడుతున్నారు? ఏమిటయ్యా మీదమీదకూ వస్తున్నావ్? నీ తోకా పైగా వీణ ఒకటి: తప్పకో!”

“నువ్వెవరు నరాధమా! నీ కంటే మా తాత జాంబవంతుడే సుందరుడు!”

“ఏయ్! ఎవరు నువ్వు? హద్దు మీరు తున్నావే? నేనేవరో తెలుసా?”

“ఎవరు డింబకా నువ్వు? నేను మహారచయిత్ర దర్శనం చేసుకోవడానికి వచ్చాను.”

“నేను ఆమె భర్తను!”

“అంటే: ఆమెను భరిస్తున్నావన్నమాట! భరించు నాయనా భరించు! ఎవరికర్మకు ఎవరు కర్తలు, నిన్ను చూస్తుంటే నిజంగా జాలి వేస్తుంది సుమా!”

“పోతావా లేదా ఇక్కడ్నుంచి?”

ఎలా వెళ్తాను మీ ఆవిడ దగ్గర కామశాస్త్రం నేర్చుకోకుండా?”

“తప్పకోండి: తప్పకోండి!”

“నీ తప్పకోవడం పాడుగాను? ఎవరయ్యా ఆ వస్తున్నది”.

“ఇంకెవ్వరు మా ఆవిడ!”

“ఎవరండి అతనూ? ఘాటింగు నుంచి వచ్చినట్టున్నాడు? ఆర్థా జనార్దన తావా?”

“నువ్వేనా ఆ రచయిత్రవి?”

“మీరెవరండి?”

“నా గురించి రాజానగా ననే

గుర్తించలేదా? నేను హనుమంతుడిని. బ్రహ్మదారిని: శృంగారం తెలియని వాడినని ... ఏదేదో వ్రాశావటగా అందుకే నీ దగ్గర కామశాస్త్రం నేర్చుకుందామని వచ్చాను మొటికా!”

“ఎవరు నువ్వు? ఏమిటా పిచ్చి వాగుడు? వెధవ హనువంతుడి వేషమూ నువ్వునూ!”

“ఇది వేషం కాదు మొటికా! నేను ఆంజనేయుణ్ణి: సూర్యపుత్ర సువర్చల నన్ను ప్రేమించింది. నేను ఆమె ప్రేమను తిరస్కరించాను. ఇంకా చాలామంది ప్రేమిస్తున్నామన్నారు గాని నేనే వాళ్ళకే సీ చూడలేదు. ప్రేమకూ మోహానికి భేదం తెలియని అజ్ఞానివి: నా గానం రసహీనంగా వుంటుందంటావా? నాకు శృంగారం తెలియదూ: మరి నీకు తెలుసా?”

“ఆ! తెలుసు! అందుకు నేనే సాక్షిని?”

“ఆ ఘోరించావే: నీకంటే నా తోకే నయం! చాలాకీ కూడా ఓ ప్రత్యేకమైన గుర్తింపుంది: పెళ్లాం, పేరుకు తగిలించుకున్న తోక వేగా నువ్వు? నీ పెళ్ళాం కంటే చామర దలు పాంచాలేనయం! ఆయిదుగుడు మగధీరుల్ని కట్టుకుంది. నీ పెళ్ళాంకి అలాచేసే దమ్మందా? లేదు. అందుకే పాపం తోటి వారిజీవితాన్ని అడ్డంకు చూసూ తగిపి పడుతోంది!”

“షటప్ : ముందు ఇక్కడినుంచి పోతావా లేదా ? పగటి వేషాలు వేసుకొని బతికే వెధవ్య...”

“నీ దగ్గర కామ శాస్త్రం నేర్చుకొని గాని వెళ్ళను :

‘పిల్లలతో పిక్నిక్’ అనే పుస్తకంలో కాత్యాయన శాస్త్రాన్ని మించిన శృంగా లాన్ని పలికించావటగా ?

“రాస్కెల్ !”

“ఎమన్నావ్ ?”

“అయ్యో నా భార్యకు తోకతో చుట్టేసి పైకి ఎత్తేస్తున్నాడు ఈ కోతి గాడు. అయ్యో గాల్లో నిలబెట్టేశాడు : అయ్యో భయంతో ఆమె ముఖం బిగిసి పోతోంది. రక్షించండి : రక్షించండి :

నా భార్యను రక్షించండి”:

“ఎందుకయ్యా లబలబలాడావ్ ?

ఆర్థం అయింది. నీ భార్య శృంగారం శృంగారం : అంటూ ఎందుకు అంతగా తొట్ట లేస్తుందో ఆర్థం అయింది !”

“స్వామీ ! ఊమించండి : నాకు ఊపిరి సలపటం లేదు. నన్ను కిందికి దించండి ”

“మళ్ళీ నాగురించి రాస్తావా ?”

“రాయసు స్వామీ !”

“తోటి రచయితలు, గచయితల వ్యక్తిగత జీవితాల మీద బురద చల్లడానికి ప్రయత్నించవుగదూ !”

“చనుస్వామీ ! నన్ను నేలమీదకు దించండి !”

“వదీబక్క సారి నాస్తోత్రం...”

“ఆంజనేయం మహావీరం, బ్రహ్మ విష్ణుశివాత్మకం తరుణార్క ప్రభోశాస్త్రం రామదూతం నమామ్యహం.”

అ నే క వి ష యా ల

అ ధ్య య నం

ప్రజాతంత్ర